

disse 8 Kr. betaler Sygekasserne altsaa $\frac{1}{4}$, Amterne de $\frac{3}{4}$, men naar nu den ene Fjerdedel, nemlig Sygekassernes, beløber sig til 4 663 000 Kr., saa kommer de tre Fjerdedele, der paahviler Amterne, til at andrage 13 989 000 Kr., tæt ved 14 Mill. Kr., som hviler paa Amtskommunerne og paa de faste Ejendomme ganske uden Hensyn til, om Ejeren ejer noget eller ikke, om han har nogen Formue eller ikke, om han har synderlig Indtægt eller ikke. Der kunde nævnes mange Eksempler, og det kunde maaske være paa sin Plads at nævne et enkelt Eksempel paa, hvordan de økonomiske Forhold faktisk former sig ude i Landet for Skatteyderne i Øjeblikket.

Man taler om, at det kan være haardt for dem, der skal berøves noget af de Tilskud, den Indtægt, de har, men der kan være Forhold, som er endnu haardere. Jeg skal nævne et Eksempel fra min Bekendtskabskreds, som er typisk for mange Tilfælde. Der var to unge Mennesker, der som Tjenestekarl og Tjenestepige ved Flid og Sparsommelighed havde samlet sig hver 5 000 Kr., og da de for 2 Aar siden giftede sig, købte de en Ejendom til 42 000 Kr. og kunde udbetale 10 000 Kr. Vedkommende Mand sagde til mig forleden Dag: Vi kan ikke faa mere end 32 000 Kr. for vor Ejendom i Dag, de 10 000 Kr. er tabt, vi har slidt og slæbt i de to Aar og drevet Ejendommen uden fremmed Hjælp, og vi staar nu med tomme Hænder og skal maaske kastes ud af vort Hjem. Det er ogsaa Forhold, vi skal tage i Betragtning, naar vi taler om disse Ting; at blive berøvet sin Ejendom paa den Maade og blive smidt ud af sit Hjem er alligevel noget af det haardeste.

Jeg mener altsaa, at naar vi skal behandle disse Forhold, skal vi først og fremmest se paa Landets økonomiske Bæreevne og tage Hensyn til den. Vi maa tage den Krisetilstand i Betragtning, som vi er inde i, og som sikkert vil blive langvarig, som det ogsaa blev antydnet af den højtærede Undervisningsminister, da han talte før; det er muligt, at vi ikke er ved Bunden endnu. Det maa vi tage i Betragtning, naar vi staar overfor den kolossale Stigning, der er sket i Udgifterne til Sygekasser, og som er sket uden nogen Forbindelse med Kronekurs og Pristal. Hvis vi gaar ud fra 1914 — det er jo det Aar, vi ofte anvender som Udgangspunkt, det Aar, da Verdenskrigen begyndte, og da vi har Pristallet 100 — og derfra gaar frem til Januar 1921, da vi har det højeste Pristal, 264, da vi er i en Opgangstid, eller vi kan ogsaa sige, da

Kronens Værdi er nedadgaende, da ser vi, at Sygekasseudgifterne stiger i denne Periode, men gaar vi fra Januar 1921 frem til Tiden nu, da Kronen staar i 100, altsaa den nedadgaende Tid, da Pristallet falder, Kronekursen stiger og ogsaa en Del af vore Udgifter — jeg tænker paa Konjunktur- og Dyrtidstillæg til vore Tjenestemænd og Aldersrentenydere — er gaaet ned, saa ser vi, at Sygekasseudgifterne uanset Kronens Opgang eller Nedgang følger en skraat opadstigende Linie. Jeg skal nævne nogle enkelte Tal for at vise det. I 1914 var der i de anerkendte Sygekasser 843 422 ubemidlede Medlemmer; Tallet var i 1920 steget til 1 227 564, en Stigning af 384 142, udtrykt i Procent 45,7 pCt.; men samtidig stiger Statstilskuddet til Sygekasserne i disse 6 Aar fra 2 764 989 Kr. til 6 937 218 Kr., det vil sige en Forøgelse med 4 172 229 Kr. eller 151 pCt. Altsaa i disse 6 Aar stiger Medlemsantallet med 45,5 pCt., men Statstilskuddet med 151 pCt. Statstilskuddet pr. Medlem var i 1914 3 Kr. 58 Ø., men i 1920 6 Kr. 57 Ø. Dette var i Kronens Nedgangstid; men hvordan har Forholdet nu udviklet sig i den følgende Tid, da Kronen, selv om det er gaaet i Bølgegang, dog til syvende og sidst er naaet op til Pari? Ja, i 1925 var Medlemsantallet 1 464 584, det vil sige, det var forøget med 237 000 eller 19,3 pCt., men Statstilskuddet var i 1925 13 700 503 Kr.; det vil sige, Statstilskuddet var i disse 5 Aar forøget med 6 763 285 Kr. eller 97,5 pCt., medens Medlemsantallet kun var steget med 19,3, og Statstilskuddet var pr. Medlem i 1925 9 Kr. 51 Ø. Jeg kan i denne Forbindelse have Lyst til — jeg skal siden komme tilbage dertil — at paavise den stærke Stigen i Statstilskuddet navnlig fra 1924 til 1925; Medlemsantallet steg fra 1924 til 1925 med 47 000, det vil sige 3 pCt., men samtidig steg Statstilskuddet med 1 264 000, det vil sige 10,2 pCt. 1925 er det sidste Aar, for hvilket der foreligger Aarsberetning. Den Forøgelse, som disse Tal betegner, kan Landet efter min Opfattelse og efter mit Partis Opfattelse ikke blive ved at bære. Men naar vi nu skal standse denne Bevægelse og bringe Udgifterne nedad, gælder det om, at vi gør det paa en Maade, som mindst muligt berører det centrale i Sygekasserne, og som i væsentlig Grad kommer til at ramme Misbrugene.

Naar jeg skal omtale Grundene til, at Statstilskuddet til Sygekasserne er steget saa overordentlig stærkt, er der navnlig et Punkt, jeg vil pege paa, og det er Lægeudgifterne. Hvis vi ser paa Sygekassernes